

Samenvatting

Rob Bregman

In de bucketlist van columnist Ben Wijffelaars staat de wens om nog eens een bezoek te brengen aan het Canarische eiland La Palma, vooral om de bladsucculent *Senecio kleinia* in de natuur te bewonderen.

Theo Heijnsdijk bespreekt in zijn serie over de 'Verkade' boeken uit de jaren '30 *Echinocereus pentalophus*, een klein blijvende zuilcactus uit Noord-Mexico. Deze plant is al bekend sinds 1828, toen Thomas Coulter twee kisten met cactussen verstuurde aan August De Candolle in Geneve, Zwitserland. Daarin zaten volgens Coulter o.a. 3 verschillende variëteiten van *Cereus pentalophus* die hij var. *simplex*, var. *subarticulatus* en var. *radicans* noemde. In 1859 beschreef George Engelmann *Cereus procumbens*, een min of meer vergelijkbare soort. In 1848 had Engelmann voorgesteld om de klein blijvende zuilvormige cactussen onder te brengen in een nieuw geslacht *Echinocereus* maar veranderde later van mening en vond toch de rang van ondergeslacht beter. Later werd *Echinocereus* algemeen geaccepteerd als apart geslacht. *E. pentalophus* is gemakkelijk te kweken en is gelukkig in de natuur niet bedreigd; in de IUCN Rode Lijst staat de plant in de categorie 'least concern'.

Wolter ten Hoeve heeft een grote collectie cactussen, voornamelijk Mexicaanse soorten zoals mammillaria's. In 2003 kwam hij tot de ontdekking dat veel planten in ons klimaat best wel enkele graden vorst kunnen verdragen, mits ze goed droog zijn. De plant schrompelt in, de cellen verliezen water waardoor het celvocht een lager vriespunt krijgt. Wolter stopt al eind augustus/begin september met water geven. Een bijkomend voordeel is dat zulke planten het jaar daarna rijker bloeien. Voor soorten uit warmere streken en voor laat in het jaar bloeiende soorten zoals ariocarpussen moet men uiteraard wat langer doorgaan met water geven.

In deel 133 van zijn serie 'Voor het voetlicht' stelt Bertus Spee weer vier fraaie succulente planten voor. Deze keer zijn dat allemaal Afrikaanse soorten, namelijk *Aloe compressa*, *Cyphostemma currorii*, *Kalanchoe bitteri* en *Moringa ovalifolia*.

Nicolas Samyn doet verslag van zijn reis (samen met Luc Vandecaveye en Stefan Burger) naar de bergen van het natuurpark Yerba Loca in centraal Chili, niet ver verwijderd van de hoofdstad Santiago. In dit eerste deel van hun verslag lezen we over hun vondst van *Echinopsis chiloensis*, *Eriosyce curvispina* en *Austrocactus spiniflorus*, laatstgenoemde plant nog deels bedekt met sneeuw.

Een tweede reisverslag vormt de bijdrage van Andre van Zuijlen. In deel 18 van zijn serie 'Een speciaal plekje' beschrijft hij zijn reis naar het 'Parque Nacional Huascarán' in Peru, vooral om daar *Puya raimondii*, de 'koningin van de Andes', te bewonderen. Majestueuze planten die 15 m hoog kunnen worden. Eigenlijk is het geen succulent maar een bromelia-achtige. In het departement Ayacucho kwamen Andre en zijn vrienden een populatie van meer dan 300.000 planten tegen. De bloemen worden bestoven door kolibries. Deze puya's zijn monocarp (bloeien slechts één keer), vormen zaad (tot wel 10 miljoen zaden per plant) en gaan dan dood. Van de gekiemde zaailingen schijnt maar een zeer klein percentage tot volwassen plant uit te groeien omdat de meeste weggrotten.

Jos Huizer begon een experiment met winterharde opuntia's op het platte dak van zijn schuur. Dit dak krijgt veel zon en is dan gortdroog maar het kan na een regenbui ook kletsnat worden. Hij was verbaasd om te zien dat in het bijzonder *O. cespitosa* en *O. humifusa* het uitstekend deden, en veel bloemen produceerden.

Een derde reisverslag komt uit de pen van Bart Hensel, die met zijn vrouw een reis maakte naar het groeigebied van het geslacht *Copiapoa* in Chili. Zij bezochten o.a. twee zogeheten 'quebrada's', droge rivierbeddingen dichtbij de kust. Ze zochten en vonden *C. hoffmanniana*, een recentelijk beschreven soort die ook wel als een zuidelijke vorm van *C. cinerascens* wordt beschouwd.

Nadet Somers bracht een bezoek aan Jan Magnin, 65 jaar lid van Succulenta. Hij is al lange tijd voorzitter van de afdeling Hoeksche Waard, in de buurt van Dordrecht. Bovendien

heeft hij een grote verzameling cactussen, vooral mammillaria's, kleine aloë's, echinocereussen en lithopsen.

Ruud Tropper schrijft over de koudebestendigheid van soorten van het Noord-Amerikaanse geslacht *Echinocactus*. Naast zijn eigen waarnemingen verzamelde hij gegevens van andere liefhebbers rondom zijn woonplaats Uithoorn (Noord Holland). Goed afgeharde planten in optimaal geventileerde kassen bleken vaak goed bestand tegen vorst; *E. polycephalus* overleefde temperaturen tot min 15 °C! Extra aandacht wordt geschonken aan *E. texensis* die ook wel wat kou kan verdragen. De bekende 'schoonmoedersstoel' (*Echinocactus grusonii*) daarentegen kan niet tegen vorst.

Wolter ten Hoeve geeft zijn gebruikelijke overzicht van de inhoud van andere (buitenlandse) tijdschriften over succulente planten.

De laatste bijdrage is weer van Tom Twijnstra die een voorkeur heeft voor planten met ongewone namen, zoals *Haworthia springbokvlakensis*, vernoemd naar de Zuid-Afrikaanse Springbokvlakte. De bloemen bleken echter een stuk minder aantrekkelijk.

r.bregman@contact.uva.nl